

základě tohoto ustanovení vydaného, nelze přece v pouhé nesprávné citaci zákonných předpisů spatřovati jeho nezákonnost, pokud se týče vadnost řízení ve smyslu § 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb., kdyžtě věcný obsah předpisů jím citovaných, pokud se týče sporné otázky, je v podstatě stejný jako předpisů jím necitovaných, jež právě byly uvedeny. Je tedy výtká shora zmíněná bezdůvodná. — —

Č. 13.016.

Vojenské věci — Zaměstnanci veřejní: * Ustanovení vojenského gážísty 3. platové stupnice (plukovníka) velitelem brigády nezakládá ještě povýšení, t. j. propůjčení systemisovaného služebního místa 2. platové stupnice (brigádního generála) ve smyslu § 109 plat. zákona č. 103/1926 Sb., ani nárok na takové propůjčení.

(Nález ze 16. října 1937 č. 2935/35-6.)

V ě c: Gustav G. v Praze (adv. Dr. Ladislav Wopršalek z Prahy) proti rozh. min. nár. obrany v Praze z 22. března 1935 o úpravě odpočívých platů.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á.

D ů v o d y: Podáním z 11. února 1935 žádal st-I jako brigádní generál v. v. min. nár. obrany, aby mu aktivní služební doba od 31. ledna 1929 do 1. ledna 1935 byla hodnocena jako služba ztrávená ve 2. platové stupnici. Žádost odůvodňoval tím, že byl O. V. č. 8/1929 ustanoven definitivním velitelem 10. polní dělostřelecké brigády v Báňské Bystřici dnem 31. ledna 1929, tuto funkci zastával až do svého přeložení do výslužby, t. j. do 1. ledna 1935, takže konal službu velitele brigády s vyloučením 1 měsíce plných 6 roků, z toho pro okolnosti jím nezaviněně 4 roky a 1 měsíc v hodnosti pouze plukovníka (t. j. do 21. února 1933), 1 rok a 10 měsíců v hodnosti brigádního generála, na kterého byl povýšen teprve dnem 21. února 1933, ač po celou dobu kvalifikačně plně vyhovoval. Při tomto jeho povýšení nepřihlíželo se prý k době od 1. ledna 1929 do 28. února 1933, po kterou konal službu brigádního generála v hodnosti plukovníka. Že po celou tuto dobu bylo povyšování do hodnosti generálské vládou zastaveno, není prý jeho vinou, a nemůže nésti důsledky povyšovací praxe. Kdyby se k této době bylo přihlíželo, byl by u st-Ile nastal postup do vyššího platového stupně [t. j. do stupně b) 2. platové stupnice] již dnem 31. ledna 1932. Žádal proto, aby byl zařazen do 2. platové stupnice stupně b) dle stavu, jaký by byl nastal, kdyby byl býval povýšen na brigádního generála dnem, kdy převzal funkci velitele 10. polní dělostřelecké brigády, a dle toho aby bylo upraveno i jeho výslužné. Novou platovou úpravu pak opíral o předpis § 109 plat. zákona č. 103/1926 Sb.

Nař. rozhodnutím byla tato žádost zamítnuta.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Nař. rozhodnutí odepřelo podle svého znění v podstatě st-li nárok, aby mu byl přiznán aktivní plat 2. platové stupnice stupně a) (§ 103 plat. zákona č. 103/1926 Sb.) již od 1. února 1929, dále jeho zvýšení ve smyslu § 107 plat. zákona na plat stupně b) téže platové stupnice od 1. února 1932, a konečně aby mu byl vyměřen pensijní plat od 1. ledna 1935 podle pensijní základny posléze jmenovaného platového stupně, a to z jediného důvodu, že totiž bylo st-li systemisované služební místo 2. platové stupnice (brigádního generála) propůjčeno teprve dnem 21. února 1933, kdežto ustanovení jeho jakožto plukovníka 3. platové stupnice velitelem brigády, jak bylo provedeno O. V. č. 8/1929 ke dni 31. ledna 1929, není povýšením ve smyslu § 109 plat. zákona, nýbrž pověřením vyšší služební funkcí. Již z toho vidno, že žal. úřad stojí na právním stanovisku, že nelze směřovati pověřením vyšší služební funkcí s propůjčením systemisovaného služebního místa ve vyšší platové stupnici. Stížnost nepopírá, že povýšení st-le na brigádního generála nastalo podle O. V. č. 11/1933 teprve dnem 21. února 1933, ale spatřuje nezákonnost, resp. vadnost nař. rozhodnutí v tom, že prý ustanovením st-le jakožto plukovníka 3. platové stupnice definitivním velitelem 10. polní dělostřelecké brigády počínajíc dnem 31. ledna 1929, bylo mu ve smyslu § 109 plat. zákona skutečně propůjčeno volné služební místo systemisované ve vyšší platové stupnici, protože pro funkci definitivního velitele brigády je prý systemisována hodnost brigádního generála. Správnost tohoto svého stanoviska dovozuje pak stížnost blíže poukazem na důvodovou zprávu k vládní návrhu plat. zákona č. 103/1926 v oddílu ad III. »Zásady nové úpravy« v bodu 2, jakož i poukazem na případ brigádního generála Josefa K., a dospívá k závěru, že příslušel proto st-li již od 1. dubna 1929 (na jiném místě uvádí stížnost datum 1. února 1929) plat 2. platové stupnice stupně a), dále po uplynutí tří let, t. j. od 1. dubna 1932, plat stupně b) a od 1. ledna 1935 výslužné vyměřené z pensijní základny podle posléze zmíněného platového stupně. Nss nemohl stížnost uznati důvodnou.

Podle § 98 odst. 1 plat. zákona č. 103/1926 Sb. systemisují se služební místa důstojnická v rámci stanovené normální potřeby sil podle svého významu v 8 platových stupnicích, a to místa odpovídající hodnosti generála v platové stupnici 1. a 2., plukovníka v platové stupnici 3., atd. — až místa odpovídající hodnosti poručíka v platové stupnici 8., při čemž podle odst. 3 téhož paragrafu platí obdobné ustanovení § 6, t. j. vojenští gážisté mohou býti ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa. Podle § 109 plat. zákona stane se povýšení důstojníka propůjčením služebního místa systemisovaného ve vyšší platové stupnici, při čemž platí obdobné ustanovení § 17 odst. 2, 4 a 5. Z těchto ustanovení vyplývá zcela jasně, že systemisace služebních míst důstojnických gážistů provádí se výhradně podle hodnosti (počínajíc generálem a končíc poručíkem), nikoli tedy podle zřetelů jiných a zejména ne podle funkce, kterou je ta která vojenská osoba kterékoli hodnosti důstojnické pověřena. Ježto pak funkci velitele určité vojenské jednotky není v plat. zákoně nikde přiznán rozhodující význam pro dosažení nějaké důstojnické hodnosti a tedy ani pro systemisaci slu-

žebních míst dle jednotlivých platových stupnic, do kterých jsou hodnosti důstojnické po stránce platové zařazeny, je důsledně i ustanovení velitelem, i když velitelství svým významem odpovídá vyšší hodnosti důstojnické, než kterou má důstojník tímto velitelstvím pověřený, pro povýšení ve smyslu § 109 plat. zákona zcela nerozhodné a znamená proto jen pověření vyšší služební funkcí; nezakládá však samo o sobě povýšení, t. j. propůjčení systemisovaného služebního místa, ve vyšší hodnosti, resp. platové stupnici ve smyslu § 109 plat. zákona, ani nedává vojenskému gážistovi nároku na propůjčení takového systemisovaného služebního místa v hodnosti, resp. v platové stupnici, která velitelství svým významem odpovídá.

Opak nelze vyvoditi ani z důvodové zprávy k vlád. návrhu plat. zákona č. 103/1926 Sb. (č. tisku 100/1926 posl. sněm.), neboť mluví-li tato o zásadách nové úpravy platové a ad III. v odstavci I. č. 2 praví, že »s hlediska zájmu služby se doporučuje honorovati zaměstnance podle významu, odpovědnosti a obtížnosti místa, které zastává, a že zaměstnanec, který zastává místo důležitější, obtížnější a odpovědnější, může právem požadovati, aby byl honorován lépe, než zaměstnanec se stejnou služební dobou, avšak na místě méně významném«, — má tento projev význam pouze pro podávání návrhů na propůjčování služebních míst, neznamená však ještě, že ustanovení k výkonu funkce na místě odpovědnějším a obtížnějším zakládá již samo povýšení na toto místo nebo nárok na toto povýšení.

V daném případě byl st-l nesporně jako plukovník na systemisovaném služebním místě 3. platové stupnice O. V. č. 8/1929 sice »ustanoven dnem 31. ledna 1929 velitelem 10. polní dělostřelecké brigády«, ale nebylo mu žádné nové, ve vyšší platové stupnici systemisované služební místo propůjčeno, podržel tedy systemisované služební místo, které měl jako plukovník 3. platové stupnice, a byla mu svěřena jen funkce velitele brigády, nikoli hodnost brigádního generála; nebyl tedy tímto aktem ve smyslu § 109 plat. zákona povýšen. Podle O. V. č. 11/1933 bylo st-li propůjčeno systemisované služební místo ve 2. platové stupnici v hodnosti brigádního generála, tedy ve vyšší platové stupnici, než dosud měl jako plukovník, a byl proto ve smyslu § 109 plat. zákona povýšen teprve od 21. února 1933. Příslušel proto st-li vzhledem k ustanovení § 139 odst. 2 plat. zákona nárok na plat vyplývající z tohoto povýšení až od 1. dne měsíce následujícího bezprostředně po okolnosti způsobivší změnu dosavadního služebního platu, t. j. od 1. dne měsíce následujícího po povýšení. Přiznal-li tedy žal. úřad st-li plat 2. platové stupnice stupně a) teprve od 1. března 1933, nelze v tom spatřovati žádné nezákonnosti.

Ježto pak podle § 107 plat. zákona zvyšuje se služné té které platové stupnice postupem do vyššího stupně, a to — jak stanoví § 15 odst. 2 v § 107 dovolaný — »jakmile dovrší vojenský gážista 3 roky započítatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně téže platové stupnice«, je zřejmo, že st-l za své činné služby, trávší do konce prosince 1934, nedosáhl vůbec nároku na plat stupně b) druhé platové stupnice, protože shora zmíněná tříletá lhůta ještě neuplynula,

a že neměl ani nároku na vyměření pensijních požitků podle tohoto platového stupně. Neporušil tudíž žal. úřad žádné st-ovo subjektivní právo ve smyslu § 2 zákona č. 164/1937 Sb. o nss, když žádosti jeho z 11. února 1935 nevyhověl.

Dovolává-li se stížnost případu brigádního generála Josefa K., nemusil se nss příslušnými obšírnými vývody stížnosti zabývatí pro jich nerozhodnost, protože při posuzování z á k o n i t o s t i nař. rozhodnutí, a tu jediné může nss zkoumati, nezáleží naprosto na tom, jak žal. úřad postupoval v jiném případě.

Č. 13.017.

Řízení správní. — Pojišťovací právo: I. * O návrhu na navrácení v předešlý stav pro zmeškání odvolací lhůty z výměru okr. úřadu je výhradně příslušný rozhodovati tento úřad a nikoliv zem. úřad. — II. * Z rozhodnutí, jímž bylo návrhu na navrácení v předešlý stav vyhověno, není přípustný samostatný opravný prostředek.

(Nález z 16. října 1937 č. 4253/35.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Trnavě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 20. května 1935 o náhradě podpůrného nákladu a navrácení v předešlý stav.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Okr. úřad v Trnavě výměrem z 1. února 1933 odmítl podle ustanovení § 78 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. odvolání, které u něho podala k zem. úřadu zaměstnavatelská firma B. & K., stavitelé v Píšťanech, do rozhodnutí okr. úřadu ze 17. listopadu 1932, potvrdivšího v instanční cestě výměr okr. nem. pojišťovny v Trnavě o náhradě podle § 20 poj. zákona. Jmenovaná firma učinila poté prostřednictvím okr. úřadu podání k zem. úřadu v Bratislavě, uvádějíc, že příčinou opožděnosti původního odvolání byla nezkušenost její kancelářské síly, která odvolání podala přímo u zem. úřadu. Zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím nejprve vyhověl návrhu na navrácení v předešlý stav a zrušil výměr okr. úřadu z 1. února 1933, odmítnuvší odvolání do výměru téhož úřadu ze 17. listopadu 1932, zabývá se posléze jmenovaným odvoláním jako včasným, odvolání tomu vyhověl a zrušil výměr okr. úřadu ze 17. listopadu 1932 i potvrzený jím výměr okr. nem. pojišťovny o náhradě podle § 20 pojišťovacího zákona. Rozhodnutí připojil poučení, že proti té části rozhodnutí, která jedná o navrácení v předešlý stav, je přípustné odvolání k min., kdežto v ostatním svém obsahu je konečné.

Na toto rozhodnutí si stěžuje okr. nem. pojišťovna v Trnavě. Vývody stížnosti se zahrocují v námitku, že žal. úřad nesměl rozhodovati ve věci samé a zrušiti k odvolání zaměstnavatelky výměr okr. úřadu ze 17. listopadu 1932 i potvrzený výměr okr. nem. pojišťovny, poněvadž žal. zem. úřad nebyl příslušný povoliti navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k odvolání proti rozhodnutí okr. úřadu. Stížnosti bylo přisvědčiti.